

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΤΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΑΣ

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΙΣΜΕΑΝ, Ιατροῦ τῶν πειρατῶν τῶν Ἀντιλλῶν ἀπὸ τὸ 1666 ἕως τὸ 1672.

Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ ΛΟΛΟΝΟΥΑ

Γ'.



ΗΝ ὥρα τῆς διανοῆς τῶν λαφύρων, ὁ Λολονουά καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ τῶν πειρατῶν, ὀρμήσαν, σύμφωνα μὲ τὰ πειρατικὰ ἔθιμα, πῶς δὲν εἶχαν ἀποκρῖνει τίποτε καὶ πῶς παρουσάζαν τὰ πάντα, γὰρ νὰ τὰ μοιρασοῦν μὲ τοὺς ἄλλους συντρόφους των, οἱ ὅποιοι εἶχαν ἐπίσης ριψοκινδυνέσει, σὰν καὶ αὐτοῦς.

Ἀφοῦ οἱ πειραταὶ συγκέντρωσαν ὅλα τους τὰ λάφυρα, βῆσαν πῶς ἀντιπροσώπευαν ἄξιαν τοὐλάχιστον 700.000 σκιδίων. Μετὰ τὴ διανομὴ, ἀντάμειψαν γενναῖα δώρα τοὺς πληρωμένους, τοὺς ἀφρώστους καὶ τοὺς γιατροὺς καὶ κατόπιν κἀνανε πανά γιὰ τὸ νησί τῆς Χελώνης.

Ἐκεῖ, ὅσο οἱ πειρατὰ εἶχαν χρήματα, τὸ ἔφραξαν σὲ γλέντι. Δὲν ἔκαναν τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ διασκεδάσουν καὶ νὰ σκοπεύουν ἄνευ σὺν ἄλλοις τὰ ἐγκαταστάθην ἐκεῖ.

Ὁ Λολονουά, ἔπειτα ἀπ' ὅλες αὐτῆς τῆς ἐπιτυχίας του, ἔπρεπε νὰ εἶνε εὐχαριστήμενος καὶ ν' ἀποκρίνη γιὰ τὴν ἰδιωτεσίην. Μὰ εἶχε τόσα χρῆμα, ὥστε ὅλα τὰ χρήματα ποῦ ἔφερε ἀπὸ τὸ Μαζαράμιο, δὲν τοῦ ἔφτασαν γιὰ νὰ τὰ πληρώσῃ. Γι' αὐτὸ, θέλοντας νὰ καλύτερευσῇ τὰ οικονομικά του, ἄρχισε νὰ μελετᾷ μὴ καινούργια ἐπιχειρήσι, ἀπ' τὴν ὁποία ἔλαβε νὰ σπουδακομῆσι τεράστια κέρδη.

Μίλησε γι' αὐτὴν τοὺς συντρόφους του, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀντιόμοιοι νὰ ξαναρχίσουν τὴ θράση τους, γιὰτὶ τὰ χρήματα εἶχαν ἀρχίσει νὰ τοὺς λείπουν καὶ τὸ φάσμα τῆς πείνης ὀρθωνόταν μπροστά τους. Ἐπιδοκίμασαν μ' ἐνθουσιασμό τὸ σχέδιον τοῦ Λολονουά καὶ τὸ ἀνεκόνισσαν μάλιστα παντοῦ, γιὰ νὰ προσελκύσουν καὶ ἄλλους πειρατὰς.

Ἐταῖ οἱ Λολονουά βρήκε πολλοὺς περισσότερους συντρόφους ἀπ' ὅσους χωροῦσαν τὰ καράβια του. Ἐξοικονόμησε 300 ἀπ' αὐτοὺς εἰς μὴ μεγάλη γολεῖτα, ποὺ τὸν εἶχε κυριεσθεῖ σὲ τὸ Μαζαράμιο καὶ ἄλλους 300 τοὺς μοίρασε στὰ πέντε μικρότερα πλοία του.

Ἐσκόπευε νὰ πλεῖσθῃ γιὰ τὴ Νικαράγγοκα νὰ ληλατήσῃ διάφορους πολιτεῖς τῆς. Βεβαίως δὲν σχετίσθη τοὺς συντρόφους του, ὅτι θὰ ἐφρασαν ἐκεῖ ἀμύθητα πλοῦτη, γιὰτὶ ἄλλοι πειραταὶ, ἐκτὸς ἀπ' αὐτοῦς, δὲν εἶχαν ριψοκινδυνέσει νὰ πάνε ὡς τὰ μακρινὰ ἐκεῖνα μέρη.

Ὅλοι γοητεύθηκαν, ἀκούοντάς τον καὶ τοῦ ὀρμήσαν νὰ τὸν ὑπακούσουν καὶ νὰ τὸν βοηθήσουν σ' ὅλα.

Ἐταῖ οἱ μικροὶ πειρατικὸς στόλος ἔξαιρέθηκε. Μόλις διμῶς οἱ πειραταὶ φτάσανε στὴ Νικαράγγοκα καὶ ἀποβίβαστηκαν στὴ στεριά, πέσανε σὲ μὴ ἐνέδρα τῶν Ἰσπανῶν. Μὰ οἱ πειραταὶ ἐπετέθησαν ἐναντίον τους τόσο ὀρμητικά, ὥστε τοὺς ἐξανάγκασαν νὰ τραποῦν εἰς φυγὴν, ἀφίοντας πολλοὺς αἰχμαλώτους, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς σκοτωμένους καὶ τοὺς πληρωμένους.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχία αὐτὴ, οἱ πειρατὰ ἐξακολούθησαν τὸ δρόμο τους, μοιλοντὶ ἦσαν κουρασμένοι, πενησιμένοι καὶ διψασμένοι. Στὸ δρόμο τους συνάντησαν τὴ μικρὴ πόλι τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὅπου βῆσαν ἀσημαντὴ λεία, γιὰτὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἦσαν πολὺ φτωχοὶ. Ὡστόσο ὁ Λολονουά συνέλαβε μερικὸς ἀπ' αὐτοὺς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἀπέλειψε πῶς ἂν δὲν τοῦ πληρώσαν ἕνα ὄρισμένον ποσὸ λίτρων, θὰ ἔκαψε τὴν πόλι τους. Τότε ἐξέκρινε τοῦ ἀπάντησαν ἀποφασιστικά, ὅτι δὲν τοὺς ἔμενε πιά τίποτε, γιὰτὶ ὅλα τοὺς τὰ εἶχαν λάβει οἱ πειραταὶ.

Ἐπειτα ἀπ' τὴν ἀπάντησι αὐτὴ, ὁ Λολονουά ἔκαψε τὸν Ἁγίου Πέτρο καὶ ἀπεσθῆ με τοὺς ἀνδρες του στὴν ἀγρὴ. Ἐκεῖ μερικὸι Ἰνδοὶ τὸν πληροφορήσαν, ὅτι εἰς λίγο θὰ ἔφτανε στὸν μεγάλο ποταμὸ τῆς Γουατεμάλας ἕνα πελωρὸ πλοῖο, χιλίων ἐπισκοπίων ἔνον, γεμάτο ἀπὸ πολὺτιμα εἶδη, προερχόμενα ἀπ' τὴν Ἰσπανία.

Ὡστόσο περιμένα ἕνα μῆνα ὀλόκληρο, χωρὶς τὸ πλοῖο νὰ φανῇ πούθεν. Τέλος τοὺς πληροφορήσαν, ὅτι εἰς λίγο θὰ ἔφτανε.

Ὁ Λολονουά ἔκαψε τὸν Ἁγίου Πέτρο καὶ ἀπεσθῆ με τοὺς ἀνδρες του στὴν ἀγρὴ. Ἐκεῖ μερικὸι Ἰνδοὶ τὸν πληροφορήσαν, ὅτι εἰς λίγο θὰ ἔφτανε στὸν μεγάλο ποταμὸ τῆς Γουατεμάλας ἕνα πελωρὸ πλοῖο, χιλίων ἐπισκοπίων ἔνον, γεμάτο ἀπὸ πολὺτιμα εἶδη, προερχόμενα ἀπ' τὴν Ἰσπανία.

Ὡστόσο περιμένα ἕνα μῆνα ὀλόκληρο, χωρὶς τὸ πλοῖο νὰ φανῇ πούθεν. Τέλος τοὺς πληροφορήσαν, ὅτι εἰς λίγο θὰ ἔφτανε.

Ὁ Λολονουά ἔκαψε τὸν Ἁγίου Πέτρο καὶ ἀπεσθῆ με τοὺς ἀνδρες του στὴν ἀγρὴ. Ἐκεῖ μερικὸι Ἰνδοὶ τὸν πληροφορήσαν, ὅτι εἰς λίγο θὰ ἔφτανε στὸν μεγάλο ποταμὸ τῆς Γουατεμάλας ἕνα πελωρὸ πλοῖο, χιλίων ἐπισκοπίων ἔνον, γεμάτο ἀπὸ πολὺτιμα εἶδη, προερχόμενα ἀπ' τὴν Ἰσπανία.

Ὡστόσο περιμένα ἕνα μῆνα ὀλόκληρο, χωρὶς τὸ πλοῖο νὰ φανῇ πούθεν. Τέλος τοὺς πληροφορήσαν, ὅτι εἰς λίγο θὰ ἔφτανε.

Ἀμέσως ὁ Λολονουά διέταξε νὰ ἐτοιμοθῶν τὰ πλοία του. Μερικὸι τότε ἐξέφρασαν τὴν γνώμη νὰ κυριεσθῶν τὸ πλοῖο κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του, ὅποτε θὰ εἶχε καὶ χρήματα, ἐνῶ τώρα μόνον ἐπιβαρύνματα εἶχε. Στὸ τέλος μάλιστα ἐπεκράτησε ἡ ἀποφῆς αὐτὴ καὶ ἀφῆσαν τὸ πλοῖο νὰ περάσῃ ἀνενῶχλητο.

Ἐπειδὴ ἄλλοις ἀρχῆσε πάλιν νὰ ξαναγυρίζῃ, ὁ Λολονουά, φοβούμενος μήπως τὸ σχέδιόν του εἶχε προδοθεῖ τοὺς Ἰσπανοὺς, ἀποφάσισε νὰ πᾶν στὸ λιμάνι ὅπου βροσκόταν καὶ νὰ τὸ κυριεσθῇ ἄμέσως, ἔτσι καὶ ἂν δὲν εἶχε φορτώσει ἄωκα τὰ χρήματα.

Μὰ ὅταν οἱ πειρατὰ πλησίασαν, ἀντελήθησαν πῶς πράγματι εἶχαν προδοθεῖ καὶ πῶς οἱ Ἰσπανοὶ τοὺς περιμένα. Αὐτὸ ἄλλοις δὲν ἀποθάρρυνε καὶ ἀνέλαβαν ἄμέσως τὴν ἐπίθεσι.

Οἱ Ἰσπανοὶ, μοιλοντὶ ἦσαν πῶς λίγοι, πολέμησαν ἐπὶ μὴ ὀλόκληρη ἡμέρα, ὅσο μπορούσαν καλύτερα.

Κατὰ τὸ βράδι, οἱ πειρατὰ ἔκαναν μὴ τελευταία ἐπίθεσι καὶ, κρατώντας τὰ σπαθῖα τους στὸ χέρι, σκαρφάλοσαν ἐπάνω στὸ πλοῖο καὶ τὸ κυριεσθῆ. Μὰ δὲν βῆσαν σ' αὐτὸ τὴ μεγάλην λεία ποὺ περιμένα. Τὸ φορτίόν του εἶχε ξεφορτωθεῖ καὶ τὰ ἐπιβαρύνματα ποὺ ἀτόμεναν στὸ κύτος του ἦσαν πάλιν μικρῆς ἀξίας.

Τότε οἱ πειραταὶ, οἱ πῶς πολλοὶ τοὐλάχιστον, δυσαρεστημένοι, ἄρχισαν νὰ διαμαρτυροῦνται καὶ νὰ ζητοῦν δυνάτὰ νὰ γυρισθῶν στὸ νησί τῆς Χελώνης. Μονάχα οἱ πῶς λαλοῖ πειρατὰ τοὺς κοροῖδεσαν, λέγοντας, ὅτι προτιμοῦσαν νὰ χαθῶν, παρὰ νὰ γυρισθῶν πίσω χωρὶς χρήματα.

Ἐπιφοιτούμενος τῆς διλογίας αὐτῆς, ὁ Μαυθῆς Βασιλέν, ἕνας ἀπ' τοὺς παραγγυητὰς τοῦ Λολονουά, πῆρε κερὰ τοὺς δυσαρεστημένους στὸ πλοῖο του καὶ ἐγκατέλειψε τὸν ἀρχηγὸν του, γιὰ νὰ συνεχίσῃ μόνος του τῆς ἐπιχειρήσεσις του.

Τὸ παράδειγμα τοῦ μηθῆσαν ἄμέσως καὶ διὰ ἄλλοι ἀπ' τοὺς παραγγυητὰς, καὶ ἔτσι ὁ Λολονουά ἀτόμεινε μόνος μ' ἕνα καράβι καὶ ἕνα κἀνδρες, χωρὶς τρόφιμα. Ζούσαν ἀποκλειστικῶς ἀπ' τὰ πουλιὰ ποὺ σκότωναν.

Ὡστόσο, ὁ κουρσάρος αὐτός, ποὺ ἦταν σινηθισμένος σ' ὅλα, δὲν παρασινοῦσαν καθόλου γιὰ τὴν δυστυχία του. Ἀπεναντίας, ἐξόριζε τοὺς πσοῦς τοὺς ἀνδρες νὰ μὴ χάσουν τὸ θάρρος τους, βεβαιώνοντάς τους, ὅτι εἶχε βρεῖ τὸν τρόπο νὰ κερδίσουν πολλὰ χρήματα, πρὶν ἐπιστρέψουν στὸ νησί τῆς Χελώνης.

Γι' αὐτὸ μάλιστα διεύθηκε τὸ πλοῖο του στὸν ποταμὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Μὰ, καθὼς προχωροῦσε σ' αὐτόν, μερικὸι Ἰνδοὶ, δοῦλοι τῶν Ἰσπανῶν, τὸ εἶδαν καὶ εἰδοποιῶσαν ἄμέσως τοὺς κυριεσθῶν. Τότε αὐτοὶ ἔστειλαν ἐναντίον του ἕνα ὀλόκληρο στράτευμα Ἰνδῶν, οἱ ἅποιοι τὸν ἐμπόσαν νὰ προχωρήσῃ περισσότερο καὶ τὸν ἀνάγκασαν νὰ ὑποχωρήσῃ, μὲ πολλὰς ἀπώλειες.

Οἱ πειρατὰ ἦσαν πιά ἀτελεισιμένοι. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὸ πλοῖο τους εἶχε πάθει μεγάλες ζημιὰς καὶ ἦταν ἀδύνατο νὰ ξαναγυρισθῶν στὸ νησί τῆς Χελώνης.

Ἐγκαταστάθηκαν τότε σ' ἕνα νησί τὸν ἐκβολὴ τοῦ ποταμοῦ μ' ἄρχισαν νὰ φροντίζουν γιὰ τὴν ἐγκατάστασις τους ἐκεῖ. Ἐβγάλαν τὰ κανόνια τους στὴν ἀγρὴ καὶ ἔχτισαν ἕνα φρούριον, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσθουν κατὰ τῶν Ἰνδῶν.

Μὰ μὴ μέρη, καθὼς ὁ Λολονουά ἐξερεῖναισε μὲ μὴ βάρκα τὰ περιχώρα καὶ εἶχε βγεῖ στὴ στεριά, μερικὸι Ἰνδοὶ, ὄπλισιμοι ὡς τὰ νύκτα, τὸν περιεκύκλωσαν καὶ τὸν συνέλαβαν.

Ἀμέσως τὸν κοιμάτασαν καὶ ἀφοῦ τὸν ἔφησαν, τὸν ἔφρασαν.

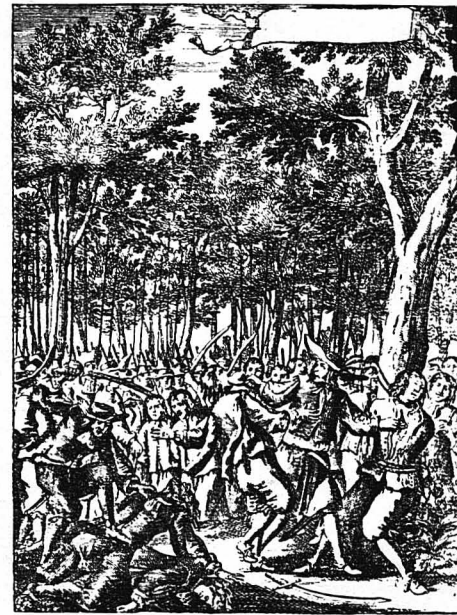
Αὐτὴ ἦταν ἡ ζωὴ καὶ τὸ τραγικὸ τέλος τοῦ Λολονουά.

Μὰ καὶ οἱ σύντροφοὶ του εἶχαν παρομοία τύχη. Ὅσοι δὲν ἔπεσαν στὰ χεῖρα τῶν Ἰνδῶν, πέθαναν ἀπὸ πυρετὸ καὶ ἔτσι δὲν ξαναγυρισαν ποτὲ στὸ νησί τῆς Χελώνης.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ ζωὴ τοῦ τρομεροῦ κουρσάρου Ἰβάν Μόγγκαν.

ΕΝΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ ΠΑΙΔΙ

Στὴ Βολωνία γεννήθηκε τὸ 1774 ἀπὸ μὴ ταπεινὴ οἰκογένεια ἕνα παιδί, τὸ ὅποιο σὲ ἡλικία 15 ἐτῶν εἶχε λάβει δίπλωμα φιλολογίας καὶ εἶχε μνήμη ἀπέραντη. Σχετικῶς ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι τὸ καταπληκτικὸ αὐτὸ παιδί μὲρῆ τοῦ τέλους τῆς ζωῆς του εἶχε καταρθῶσει νὰ μᾶθῃ... 79 γλώσσας καὶ διαλέκτους.



Ὁ Λολονουά βασανίζων τοὺς κατοίκους τοῦ Γιεράλταρ.